

Miller B.
 Zdobinski w. Gofijewski Kap. 38.
 Dla p. Tomasa Wartana.

7. listopadu 1935.

Číslo 48.

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS VOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

<p>Adresa redakce a administrace: Kvasilov na Volyni Rukopisy se nevracejí.</p>	<p>Jednotlivé číslo 35 gr. Cena inserátů: velk. 1/2 zadních stránek 10 zl. za jednu. V předu o 50%, dráže. Při další inserci značná sleva.</p>	<p>Předplatné pro Polsko: na rok 10 p. zlotých na půl roku 5 " na čtvrt roku 3 " Předpl. do Československa na rok 60 Kč. Do Ameriky a Kanady na rok 18 zl. polsk.</p>
--	---	--

J. V. Rejzek Moskovštinský.

Sankce.

Až se po letech ve svých pamětech rozepíší politikové o době, kterou právě prožíváme, dočteme se pravděpodobně zpráv, nad nimiž užaseme. My zatím dnes víme o Habeši, že se tam válčí a že snad v nejbližších dnech dojde k větším strategickým pohybům, v kterémžto případě se může oběma stranám cokoliv přihodit, neboť ač se všeobecně dosud říká o stavu výstroje habešské armády, že je to hotové chodící museum všemožných zastaralých zbraní, tato pestrá směs polodivokých kmenů, jež dosahuje pravděpodobně již 500.000 mužů ozbrojeného vojska, své vojenské nedostatky vyváží vlastnostmi, schazejícími evropským vojákům: nadlidskou vytrvalostí ve válečném strádání, vrozeným instinktem místní orientace a hlavně schopností k úžasné rychlým pochodům. Habeští vojáci spíše běží, než pochodují; proto černá páčota je s to soupeřiti s bílou jízdou a k tomu všemu habešský voják přijde na místo svěží a způsobilý k boji. Poukážeme snad na sílu italského letectva, které bezesporně hraje velkou úlohu v této válce, nemůže však zasáhnouti celou svou hroznou silou pro obtíže místního rázu, jimiž jsou velké nadmořské výšky, velké vzdálenosti bez ploch vhodných k přistání a j. Počáteční demoralisující vliv letectva na habešské vojsko již pomíjí a toto s úspěchem se nyní před ním maskuje. Celkem vzato na frontě je situace beze změn, tím prudčeji však je sváděna bitva na politickém poli.

Anglický min. zahr. Sir Samuel Hoare přiznává Itálii potřebu expanse, leč nikoliv cestou války, nýbrž expanzí nenásilnou, jak navrhovala Anglie s Francií, smírným uspokojením italských aspirací. — Mussolini však nevidí žádného jiného východiska a odvolává se na to, že již takřka přes půl století se Itálie snažila dohodnouti mírnou cestou s Habeši, podávajíc jí při tom pomocnou ruku k akci poevropštění domorodého lidu a k všestrannému rozvoji v kraji, zatím co tato se odměňovala řadou vojenských výpadů do sousedících italských kolonií a dopouštěla se při tom mnoha jiných bezpráví, kterých bylo vytrpěti italskému lidu, žijícímu buď vedle hranic Habeše a nebo docela v ní.

Italové jsou přirozeně rozeezení tím, že se jim nedovoluje to, co prováděly všechny velmoci a co dělala právě Japonsko proti Číně. Rozhorčení dostoupilo vrcholu, když se Itálie dověděla, že Společnost národů projektuje nové opatření proti ní, jímž má býti zavedení embarga (zákaz dovozu) na petrolej. Mussolini hrozí vtrhnutím italského vojska do oněch krajů Habeše, na které si činí nárok Anglie a že prý přesune dvě divise opět k hranicím Egypta, ba že obsadí i hranice francouzské, postaví-li se Francie na bok Anglie. A tak dnes ovládá petrolej svěovou situaci. Ta je velmi vážná, neboť Itálie prohlásila: petrolej znamená válku. To už bylo hodně silné a způsobilo poplach. Bylo nutno hledat cestu k nenápadnému ústupu. Jakým zajímavým způsobem se tento ústup dál, čteme v denním tisku:

„V pařížském a anglickém tisku se rozpředla živá debata o italském odporu v případě zavedení embarga na petrolej a sice, zda by zavedení embarga na petrolej Itálie pokládala za čin „nikoliv přátelský“ — inamical — či za čin „nepřátelský“ — acte hostile. V prvním případě by se toliko přiosťřilo diplomatické napětí, kdežto v druhém případě by bylo embargo vykládáno jakožto casus belli (válečný stav). Listy oznamují, že velvyslanec Cerutti užil ve svých rozmlouvách s Lavašem opravdu slova, že Itálie by pokládala embargo na petrolej za čin otevřeně nepřátelský, kdežto Havasova pozdější zpráva oznamuje, že podle prohlášení ministra italské propagandy by Itálie pokládala embargo za „nikoliv přátelské“, nikoliv však za „nepřátelské“.

Jisto je, že 12. prosince bude významným dnem v dalším vývoji událostí a bude-li zavedení embarga pro Itálii zdrcující ranou, pak možno očekávat „výbuch“ petroleje, který by zapálil celou Evropu a od níž by „chytla“ i Asie. — Nezdá se ale posud, že by se dnem zavedení embarga Mussolini změnil své plány, jednak proto, že zákaz dovozu petroleje se nebude vztahovat na mnohé státy, které nejsou členy Společnosti národů, jednak že některé státy nebudou s to souhlasit s tímto opatřením proti Itálii; jako na př. Rumunsko, které vyváží do Itálie 20 proc. své petrolejové produkce a které by takovým jednáním velice poškodilo své hospodářství, nehledě na to, jaké efekty by to přineslo Itálii.

Redakce a dopisovatelé.

Nedá se upřít, že většina našich krajanů svými úsudky a životními názory si dovedli již upravit svůj poměr k politice, k náboženství a ve všech jiných složkách, svázaných se životem dnešního člověka. Jako kde jinde tak i u nás mnohdy se sejdou lidé docela protichůdných názorů a přesvědčení. — Zajímavé je a jde mi především o to, která ze stran (řekněme že jich máme pět(?)) je nejsilnější a která nejslabší zastupována v našem časopise „Hlas Volyně“. Zajisté je to velmi složitý problém, ale přece musíme říci, že když máme pouze jeden časopis, což tedy není možno, aby bylo někomu nadržováno a někomu zase ubíráno. To bychom si mohli dovolit jen v tom případě, kdybysme měli více časopisů — ty jen by se mohly věnovat každý zvlášť jednomu svému vytčenému cíli. A že myšlenka o udržení se ještě několika časopisů u nás je naprosto vyloučena, o tom svědčí neutěšený stav jediného našeho „Hlasu Volyně“.

Spokojit se tedy musíme i s málem, s naději, že onen „Hlas Volyně“ je — či má být — obsahově všestranný. Může tomu ale ve skutečnosti tak být? Řekněme příkladně, že máme v redakci „H. V.“ odbornou sílu, člověka nadaného, obratného redaktora. Ovšem, ten se bude snažit, aby bylo každému vyhověno, bez rozdílu jakého je kdo smýšlení. Není ale myslitelné, že i při největším jeho úsilí o nestrannost se tak skutečně stane. Jisté že takový redaktor může napsat celé noviny sám, bez jakékoliv pomoci — bez dopisovatelů; není však pravděpodobno, že by v takovém případě bylo vyhověno všem našim lidem v jednom časopise — aby nebylo použito stranického egoismu.

Z toho tedy přicházíme k náhledu, že jedině

Besídka.

Vladimír Poljanov.

Peníze.

Po mnoha letech šlapal opět po rodné půdě. Cesta se vinula polí. Zežlutlá žita se již klonila. Nebe se šířilo od kraje do kraje jako teplé ruce, toužící objímat.

S kopečka ušel rodnou vesnici. Zamával čepici a sešel k prvnímu stavení. Za ním se vlnila pole, něco zašumělo, z dálky zazněla píšťalka a všechno utichlo.

Jeho vdaná sestra šukala po dvoře.

„Děvče!“ zavola.

Zastavil se u plotu, položil svůj ranec a mávl beranicí.

Žena zdvihla hlavu.

„Vem tě čert, děvčetem jsem byla před patnácti roky.“

Zasmál se. „Zrovna tolik. Právě tehdy jsem se pustil do ciziny, abych získal peníze.“

Žena se na něho rozzlobeně podívala. Otevřela ústa, aby něco řekla, ale zarazila se. Zadívala se na poutníka.

„Nepoznáváš mne?“ zeptal se.

Přeskočil plot a přistoupil k ní s otevřenou náručí.

„Květ!“

„Tinko!“ vykřikla žena a vrhla se mu do náruče.

tehdy může být „Hlas Volyně“ plně hodnotný a pro každého přístupný, bude-li obsah jeho budován na základě široké sítě stálých dopisovatelů — spolupracovníků. Je tomu ale tak u nás, a hlavně v poslední době? Spolupracuji v redakci pátý týden, nemohu však něco říci, — až na malé výjimky — o spolupráci dopisovatelů a v důsledku toho je redakce nucena psát takřka sama celé noviny. — Je tak dobře pro všechny?

Josef Rejzek.

Hlas čtenáře.

Chci něco říci!

(Pokračování.)

Jak by bylo možno „Hlas Volyně“ zdokonalit? Já mám k této věci následující návrhy:

1.) Naš časopis musí kolem sebe soustředit takové lidi, které by o jeho rozvoj skutečně dbali. Ne tedy jen členové redakce ale i administrace a tiskárna, musí mít svůj časopis rádi, s láskou nad ním pracovat a tuto práci chapati jako službu pro lid a ne jako podnik výdělečný.

2.) Naš časopis musí být levný. Počítám asi 6 nebo 7 rb. ročně. Dalo by se to docílit přeorganizováním celého podniku a zreformováním listu. Věc by musela vyhlížet takto:

Základní číslo Hlasu Volyně, vycházející týdně, mělo by jen 8 stran. Aby však na těchto osmi stranách bylo možno umístiti více článků, muselo by se: a) zmenšiti „hlavičku“ listu, b) sazbu provádati ve třech sloupcích, c) vybaviti tiskárnu drobnějším písmem. Co se týče hlavičky, mám zhotovený výkres, dle něhož by se mohl poříditi štoček (případně dřevoryt, který bych mohl zhotovit sám). Pod hlavičkou umístěny ceník inserátu a předplatného, by se přenesl na zadní

Smál se a hladil svou rodnou sestru.

„Ano, Tinko! Nečekali jste mne, což? Tváříte se, jako byste mne, neznali...“

Rozplakala se.

„Opravdu jsem tě nepoznala. Málem bych tě byla propásla, kdyby ses nebyl přihlásil.“

Usedli na práh domu. Vypravoval jí, kde všude byl. Získal mnoho peněz. Tam jsou, v ranci. Prvé zlato.

Divila se, plakala a zase se naň dívala. Chýlilo se k večeru. Vzduch ochladl, lehce zmodral, vyčistil se. Tu se poutník zvedl.

„Půjdu domů. Jak se vede starým?“

„Jdi,“ řekla. „Přijdu ráno. Ach, jak ses změnil. Nepoznají tě.“

Sebral ranec a šel. Od konce plotu vykřikl:

„Tak ať přijdeš zítra!“

Starí bydleli na druhém konci. Chudí, samotní. Dědeček a babička. Jedna dcera, Květa, se vdala. Druhá zemřela. A syn v cizině. Dávno už ho nečekali domů. Patnáct let není maličkost.

Když tehdy odcházel, starý prodal pole a svoje voly, aby mu sehnal peníze na cestu. Dal mu všechno. Nemyslí na sebe. Nastala bída. Starci zčernal život. Zlé myšlenky mu někdy přicházely do hlavy. Nebylo to k snesení. Když nemá ani kůrky chleba... Stařena ho marně utěšovala:

„Buď trpěliv, pánbůh je dobrý, Tinko se nám vrátí.“

Léta míje'a. Tinko se nevracel. Starcovy oči se začaly dívat zle. Počal záviděti ostatním. Čím starším, tím byl také horším. Pak už nemoh ani

stranu, kde by se umístil pod stlačený trochu inserát. Na přední straně by tímto způsobem přibýlo hodně pro text. Obsah listu podlehl by také jistým změnám:

Úvodní články by zůstaly asi toho samého obsahu, co doposud, mohly by si ovšem více všimati světových událostí politických. Rubrika „Kronika“ by se trochu rozšířila. Přidaly by se nové rubriky: „Ženský obzor“, „Češi ve světě“ „Něco o literatuře“, „Jazykový koutek“, (tento je vydáván už v „Zornicích“) a „Právní poradna“. Některé z těchto rubrik by vycházely periodicky, t. j. vždy, až by se pro ně nahromadil aktuální materiál. Rubr. „Češi ve světě“ by přinášela stručný přehled života Čachů v celém světě. „Něco o liter.“ pojednání o knihách odborných i zábavných, vhodných pro náš lid, jakož i zmínky o divadelních hrách, vhodných pro naše ochotnická divadla. Velice účelná je také „Listárna redakce“, ve které se odpovídá čtenářům na věci, které mohou mít význam pro celou čtenářskou obec.

3.) Inserce musí býti zlevněna! Kromě toho mimo obvyklých inserátů orámečkových, přijímala by se t. zv. drobná oznámení, při čemž by se platilo za slovo. Mezi inseráty by se vřadila rubrika „Naše služba čtenářům“, ve které by měl právo každý správně platící odběratel na uveřejnění drobného oznámení (asi 7—10 slov) jednou na rok úplně zdarma. Stávají se případy, že má někdo na prodej jakousi drobnější věc — a ve svém okolí nemá na ni kupce a za drahý inserát to třeba ani nestojí. Tato rubrika by mu byla pomocnicí. Ovšem, každý inserent by musel míti předplatně správně předem zapraveno, při čemž by obdržel od administrace jakýsi kupon, opravňující jej k bezplatné inserci.

pracovati. Musil žít z milosti lidí. Jeho srdce se plnilo zlobou.

Tinko právě dospěl k otcovskému domu. Byl mu milý. Drazí mu byli i rodiče. Jak dávno už jich neviděl. Starý seděl na pavlači. Díval se někam přes dvůr. Ohnutý, přibrbený, ošumělý.

Tinkovi se zachtělo zavolat, ohlásiti se. Najednou ho však napadlo, aby se nechal poznati, aby je překvapil. Jestli ho sami poznají. Zastavil se u dvířek a zvolal: „Hej, děde!“

Stařec pozdvihl hlavu. A zase se zadíval do dálky. Neodpověděl.

„Jsem pocestný, děde,“ lhal Tinko, mohl bych u vás někde přenocovati?“

Dveře domu se otevřely. Tinko se zachvěl. Jeho matka. Ach, stařenka! Ach, miloučká!

„Maminko!“ byl by málem vykřikl, ale zarazil svůj hlas. Počkejme. Není třeba. Ať ho sami poznají.

„Podívej se,“ zazněl stařenčin hlas, „volá na tebe ten člověk.“

Stařec něco zamumlal.

Tinko vešel na dvůr.

„Ptám se po noclehu, babičko. Máte tu něco? Dobrý večer.“

„Dobrý večer, synku. Pojdte dál. Když jste pocestný...“

„Pocestný, babičko, i peníze si nesu. Vidíte je?“ Pozdvihl ranec a zasmál se. Přiběhl ke starým a zdravil se s nimi. Děd mu sotva podal ru-

Takto sestavený časopis byl by úplně bez „Besídky“, t. j. té části, kde se tisknou povídky a básně. Tam by byly všechno jen „vážené“ věci... Jak jsem již uvedl, číslo by mělo jen 8 stran čili 4 listy. Pátý list dle sud vycházející by se odložil, což by při týdeníku činilo 4 listy měsíčně. Z těchto čtyř listů by se udělal zase jiný časopis, který by se tiskl jednou za měsíc a v němž by byly zase jenom povídky, básně, hádanky, veselé koutek, obrázky atd. Tento časopis by se případně mohl jmenovati po zaniknuvší příloze „Ozvěna“ — a k Hlasu Volyně by se přikládal jako příloha za zvláštní příplatek (n. p. 2-3 zl. ročně). Samostatně, bez H. V. by se „Ozvěna“ nerozesílala. Věc by měla tu výhodu, že samotný H. V. bez této zábavné části byl by poměrně levný a spíše by si jej mohl leckdo dovésti odbírat, a při tom řádně zapravovati předplatně. Měl by tak za několik málo zlotých časopis, který by ho ve zhuštěné formě o všem informoval. Kdo zase má rád čtení zábavné a finančně si to může dovésti, zajisté by těch pár grošů nelitoval připlatit, aby dostával také čtení zábavné. Této přílohy by se tisklo jenom tolik anebo jen o málo více mnch-li by se sešlo příplatků, t. j. mnoho-li by měla odběratelů. „Ozvěna“, která by po uplynutí roku zůstala v administraci v zásobě, mohla by se svázat a prodat jako zvláštní kniha. J. Foitík.

(Oprava. Na str. 2., v 10. řádku tohoto článku má býti místo 6—7 rb. — 6—7 zl. Red.)

Poděkování.

Odbor Č. M. Š. v Hrušvici, tímto srdečně děkuje nejmenovanému dárci, občanu této vesnice, za dar dvaceti dvou knih pro mateřskou knihovnu. Knihy nám daroval dříve na přání zasláné z knihkupectví Otta Lebnhart v Praze.

Výbor Kola.

ku. Neřekl ani slova. Jenom úkosem se podíval na jeho ranec, mlaskl a odplivl si.

Už se šerilo. Stařena připravila jizbu. Světnici pro hosty. Kdysi žilo v domě více lidí. Vypravovala to i cno. Tinko se tvářil, že nic nezná.

Uleh a nechal ranec s penězi a boty venku, přede dveřmi světnice.

Stařena odešla do druhé jizby. Rozsvítila kahan a zvolala: „Pojď, táto. Nelehneš si ještě?“ Stařec seděl ještě na pavlači. Díval se daleko přes plot.

Byla už temná noc.

Jako by ho byl stařenin hlas vzbudil. Mlčky vstal, obešel dvůr a odebral se domů. Když šel mimo hostovu jizbu, kopl do něčeho. Sklonil se a spatřil ranec. Zamyslíl se, zase odplivl a vešel do své světnice. Stařena už chrápala, zabalena do pokrývek. Natáhl se vedle ní. —

Nemohl usnouti. Vrtěl sebou sem a tam. Nemohl spáti. Vstal. Zadíval se ven. Stará pravidelně oddechovala... Venku cvrlikali špačkové a kolébaly se stíny stromů. Stařec přemýšlel. Sám nevěděl o čem. Tiše vyšel ven ze světnice a zastavil se před dveřmi hosta. Sklonil se, nahmatal ranec a pozdvihl jej. Byl těžký. Rozsvítil kahan, protáhl se opět tiše zpátky k ranci a podíval se dovnitř. Na jeho dně mohlo býti tisíc napoleonů*).

Starcovy oči se zamžily. Nikoli pro peníze.

*) Zlatý peníz — dvacetifrank.

Několik slov k nastávající divadelní sezóně.

Dříve než začne divadelní sezona dovolím si promluvit k našim divadelním režisérům a ochotníkům několik slov a podati některé rady a pokyny, kterých dle mého názoru, je zapotřebí se přidržovati při provozování divadelních představení.

Ke hře divadla musí se přikročiti s rozmyslením. Dobře uvážit, na co stačí síly. Nejvhodněji je voliti ovšem kus lehký, srozumitelný, hodící se pro venkov. Netřeba se však báti voliti i hry na oko pro venkov těžké; dnešní čas klade i na venkovské divadlo vyšší požadavky a jednou nutno udělati začátek.

Co se týče herců i na venkově při dobré vůli dá se mnoho divadelně docílit. Na venkově bývá dost samoro tlych hereckých talentů, které dovedou ve své úloze ukázati tvůrčího ducha, které dovedou dobře pochopiti a podati i těžké úlohy.

Velmi obvyklým a obtížným nedostatkem venkovského divadla je klamná domněnka ochotníků o svých hereckých schopnostech, kterých často třeba ani nemají. Uznávám, že má někdo talent, že po prvé neb po druhé může zdolati větší úlohu, ale pravidlem musí herec začíti od úložek malých a postupně hráti úlohy těžší a větší. — Malými úlohami vůbec nemělo by se pohrdati; malá episodka mnohdy důležitě z padá do dějového kompletu a dobrý výkon v takové úloze často zanechá trvalejší dojem než úloha velká, špatně zahraná. Kdo v úloze přebírá ten ukazuje své herecké neuvědomění. Mnozí z herců přeceňují své herecké umění a zlobí se na režiséra, že prý neumí rozvrhnouti úlohy.

Sám nevěděl proč. Téměř ani neviděl. Něco ho vyrušilo. Vztyčil se a vyšel ven. — Obešel dvůr. Nikde neměl stání. Vrátil se k stařeň. Spala. Sedl si k ní. Chtěl přemýšlet. Neočekávaně se dotkl své ženy. Otevřela oči. Sklonil se, dotkl se skoro jejího ucha a rozčilen, rozehvěn, šeptal:

„Má v ranci peníze. Samé napoleony.“

Otočila se. „Vždyť to sám řekl. Má peníze.“ — A zase usnula.

Stařec zase usedl. Zadíval se po světnici. Přemýšlel. Sklonil hlavu na tvrdý polštář a jasně viděl svou myšlenku. Co by udělal s těmi penězi! Ach, co by dokázal! Upadl v neklidný spánek.

*

Ráno se modralo okny. Stařec najednou vyskočil. Obhlédl světnici. Všude bylo ticho. Stejně v domě. Stará ještě spala. Právě tak i pocestný. Stařec přistoupil k oknu. Ulice byla pustá, dvůr pustý. Pootevřel dveře a podíval se naproti. Nic nebylo slyšeti. A ranc i boty ležely netknuty.

Vyšel tiše k prázdné stodole. Byla tam seker a staré rádio. Podíval se na sekeru. Pozdvihl a najednou utekl jako opařen.

Vešel do jizby. Nahlédl okny. Nikdo ho neviděl. Vzdychl. Opět se opatrně vplížil do stodoly a uchopil sekeru. Stiskl ji pevně třesoucíma se rukama a odběhl do světnice. Probudil starou. Ta se poplašila. Otevřela oči, podívala se na něho a ještě více se ulekla.

Měl skleněné oči, nehybné jako mrtvola.

Postupování některých ochotníků je často dětské a směšné. — Jeden nechce hráti úlohu, že je prý malá, druhý, že není úloha hezká, třetí nechce být starou pannou, tam zase maminka našla v úloze nějaký nedostatek a t. d. Faktem je, že se více prospěje ke zdaru hry třeba prostou pomocí při přestavbě kulis, než vtláčiti se do titulní role a zkazit úplně dojem.

Ochotníci, buďte pamětliví, že divadlo má nejen velký význam lidovému, nýbrž přispívá velmi k sebevzdělání vašemu. Hraním nabýváte větší bohatství myšlenek, učíte se správně mluvit, přesnému vyjadřování a společenskému vystupování. V. P.

Kronika.

Důležitější politické události.

DOMÁCÍ.

Vláda předložila parlamentu návrh nového rozpočtu. Celková výdání budou činiti 2.237.082.900 zl. Příjem jest odhadnut na 2.237.132.900 zl. Příjem jest rozdělen na 3 položky: a) státní administrace — 1.458.509.490 zl., b) státní podniky — 143.623.410 zl., a c) monopoly — 595.000.000 zl.

Dne 2. t. m. p. ministr obchodu a průmyslu gen. Górecki podepsal dekret o snížení cen uhlí.

Jelikož polský železařský syndikat odřekl dobrovolně snížit ceny, bude zde, jako i u uhlí snížení provedeno dekretem p. ministra obchodu a průmyslu.

Rovněž [dekretem] ze dne 4. t. m. p. min.

„Božíčku!“ vydechla.

Položil prst na svá ústa.

„Šššst!“

„Co je!“ zašeptala rozehvěna.

Sklonil se úplně nad ní:

„Zabij ho a vezmu mu peníze.“

Vyjekla.

Někdo zavelal zvenčí. Vrátka klapla. Bylo slyšeti kroky. Potom Květin hlas. Nemohla se dočkat. Přišla dřívě. Stařena vyskočila. Otevřela dveře. Květa rozesmátá, radostná, zažvatlala:

„Kde máte hosta, poznali jste ho? Chudinka Tinko, jak se změnil.“

„Tinko!“ vykřikla stará.

Stařec se vztyčil. Díval se jako smyslů zbaven.

„Ale Tinko, ano!“ řekla Květa.

Protější dveře se otevřely. Tinko se ukázal na prahu. Květa se vrhla k němu:

„Nepoznali tě a ty mlčíš.“

„Synku!“ zaplakala matka a padla před jeho nohy. Starý zavravoral. Udělal krok. Opřel se o stěnu a dveře. — — Potácel se po schodech a utekl přes dvůr.

„Tatínku —“ volal za ním Tinko.

Stařec běžel. Míjel ulice. Až k nejnižším baráčkům, až ke kašně. Díval se, vrtěl hlavou a zase se díval. Natahoval ruce a namáhal se, jako by chtěl něco zachytiti. U kostela zakopl o schod, upadl, uhodil se hlavou o kámen a vzdychl. Jako by až z hloubi duše se mu vyrvalo:

„Bože, co bych to byl udělal!“

Krev mu zalila oči. —

Z bulharštiny přeložil Atanas G. Rusev.

obchodu a průmyslu byla snížena cena cukru. Od tohoto dne cena cukru v drobném nesmí vynášeti více než 1 zl. za 1 kg. Ministerstvo komunikace připravuje též nové levnější tarify.

ČESKOSLOVENSKO.

Poslanecké sněmovně byl předložen 14. listopadu státní rozpočet na rok 1936 spolu s finančním zákonem. Příjmy činí 2.032,5 mil. Kč, výdání 8.033,2 mil. Kč. Celkové výdaje jsou o 48,9 mil. Kč větší než na rok 1935. Položka na ministerstvo sociální péče, které pečuje též o čl. příslušníky v zahraničí, byla zvýšena okrouhle o 55 mil. Kč. na 856 04 mil. Kč. K předloženému rozpočtu přednesl ministr financí dr. Trapl obsáhlý výklad. Debata o rozpočtu bude zahájena v plenární schůzi poslanecké sněmovny 5. prosince.

FRANCIE.

Vnitřní politická situace je pro Lavalovu vládu velmi obtížná, ne-li kritická. Na jedné straně obtíže finanční, na druhé straně otázka ozbrojených pravicových lig, především ohnivých křížů, představujících hrobu francouzské demokracii. Laval počátkem týdne promluvil do rozhlasu; vyslovil se proti devalvaci franku a pro zachování pořádku a občanských svobod. První bitvu na poli parlamentním vyhrála vláda. Získala 345 proti 220 hlasům pro svůj požadavek zahájení okamžité rozpravy o interpelacích finančních. Tento úspěch je však spíše taktický; hlavní boj začne až při projednávání dekretu proti ligám.

VÁLKA ITALSKO-HABEŠSKÁ.

Diplomatický korespondent Reuterův se do vídá, že se dá očekávat sjednání dohody mezi francouzsko-britskými znači o prostředcích, jak nyní řešiti italsko-habešský spor. Není však dosud známo, pokrčila-li práce tak daleko, aby o této otázce mohl jednat Laval a Hoare, který při své cestě do Ženevy se zastaví v Paříži. Návrh znalců, který neopouští rámec Společnosti národů, bude po svém skončení oznámen italské vládě. Vyslovili se italská vláda příznivě, bude předložen v Ženevě, kde budou vypracovány další podrobnosti.

Americký tisk přináší zprávu — prý z naprosto spolehlivého římského pramene, podle níž petrolejářská společnost Standard Oil Company New Jersey má od italské vlády zajištěný monopol pro zásobování Itálie naftou na příštích 30 let, začež společnost zajistí zásobování Itálie naftou po dobu války. Dohoda prý nabude účinnosti, jakmile Společnost národů vyhlásí embargo na naftu proti Itálii. Mussolini prý osobně tento monopol schválil. Příslušná smlouva, která prý byla uzavřena bez vědomí americké vlády, stanoví dále, že americká společnost poskytne společnosti Italo-American Oil Company úvěr v částce 300 mil. dolarů.

Zprávy z afrického bojiště v posledních dnech jsou zmatené. Z pramenů habešských a britských bylo oznámeno zhroucení jižní fronty, kde Italové prý ustoupili tam, kde byli na počátku válečného tažení. Dokonce se hlásí, že Habešané obsadili znovu Ual-Ual. Také na severní frontě prý bylo Italy evakuováno nedávno dobyte Makalé. Italské listy tyto zprávy posměšně odmítají a prohlašují, že situace vzniklá hrozbou novými sankcemi byla důvodem k voj. bezpečnostním opatřením, aby Itálie byla uvedena v stav okamžité obrany. Na kolik

ústup Italů v Habeši by vynucen nepřitelem, nebo operačními záměry ital. vedení nelze soudit. Další voj. opatření na zesílení válečného stavu armády se připravují. Důvodem všech těchto záhadných akcí je ohlášené zostření sankcí zákazem dovozu nafty, pro kteréžto opatření vedle Spojených států amerických a Anglie se již vyslovily Rusko, Argentina, Indie a Irak. Obecně se soudí, že tyto sankce teprve mohou donutit Itálii k zastavení nepřátelství v Africe. Porada o embargu na naftové produkty je ustanovena na 12. prosince.

ŘECKO.

Vůdce řeckých republikánů Venizelos, který od nezdařeného pokusu o povstání letos v březnu mešká v cizině, zaslal svému politickému příteli v Řecku dopis, v němž prohlašuje, že ušlechtilý čin králův, vykonaný amnestií, upevňuje jeho trůn a obnovuje jednotu národa. Venizelos hodlá se vrátiti po parlamentních volbách do Řecka, ale je rozhodnut nezabývat se již činnou politikou, nýbrž se hodlá jako prostý soukromník usaditi na Krétě.

ANGLIE.

Králova řeč, kterou přečetl v dolní sněmovně lord kancléř, počíná slovy: „Hluboce lituji, že se k Vám nemohu obrátiti osobně.“ A pokračuje: „Mé vztahy k cizím mocnostem jsou i nadále přátelské. Zahraniční politika mé vlády bude, tak jako dosud, ve znamení pevného podporování Společnosti národů. Moje vláda je i nadále rozhodnuta k plnění závazků Paktu za spolupráce s ostatními členy Společnosti národů a zejména bude její snahou vykonávati za všech okolností vliv k udržení míru. V důsledku svých závazků se vláda cítí povinna učiniti společně s 50 jinými členskými státy jistá opatření hospodářského a finančního rázu, týkající se Itálie, ale vedle toho bude vláda pokračovati v úsilí ve prospěch míru, přijatelného jak Itálii, tak Habeši, i Společnosti národů.“

V řeči se dále praví, že plnění mezinárodních závazků, vznikajících z Paktu o Společnosti národů, jakož i přiměřená obrana britské říše nutně vyžadují, aby byly vyplněny některé mezery v britských obranných silách. Členové vlády předloží ve vhodnou chvíli parlamentu návrhy, jež budou představovati minimální požadavky k dosažení těchto dvou cílů.

BULHARSKO.

Nová vláda v Bulharsku. Po demisi vlády byl dne 23. listopadu sestaven nový kabinet v Bulharsku, v jehož čela je dosavadní ministr zahraničí, Kjossejvanov, který si podržel zahraniční ministerstvo. Ostatní členové vlády jsou osobnosti většinou nové. Kabinet je výslovně úřednický a má se za to, že jeho nejhlavnějším úkolem bude příprava nových voleb, které budou provedeny příštího roku na jaře. Nový ministerský předěda je především znám jako rozhodný stoupenec sblížení Bulharska s Jugoslavií.

HOSPODÁŘSKÝ ZPRAVODAJ.

Péče o koně na podzim a v zimě.

Na prvním místě jde o nevhodné umístění v nějaké kůlně nebo pod přístřeškem, kde jsou koně za chladného a sychravého počasí vydáni škodlivému vlivu zimy. Při pohybu se kůň zahřeje, ale při nuceném klidu za těchto okolností velmi trpí. Kdo koně nutně potřebuje, je povinen posta-

rati se pro ně o náležitou stáj. Jsou-li koně umístěni v malé, uzavřené stáji, nebo společně s hovězím dobytkem, kde se v noci vyvine přílišné teplo, jsou po celou noc spoceni a byvše v tomto stavu ráno vyvedeni na mráz a vítr, jsou vydáni nastuzení. Není-li možno obstarati stáj s nižší teplotou, pak je nutno koně hned po skončeném línání, což bývá nejčastěji v listopadu, ostříhat. Dáje-li se stříhání již v chladnější době, je zapotřebí, než si koně zvyknou, chrániti je, jakmile jsou venku a nekonají pohyb, přiměřeně teplou příkrývkou. Koně, kteří mají zlovyk při nauzdění míti vyplazený jazyk, který pak je vydán omrznutí, mají aspoň v době mrazů míti zlovyku tomu zabráňující uzdidlo nebo sáček. Nedbalí vozkové ponechávají koním při krmení venku v hubě uzdidlo, což překáží řádnému krokousání potravy a zavinuje snadno poranění jazyka nebo sliznice. Na hladkých silnicích, hlavně v době přímrazků, nevhodně okovaní koně kloužou a i snadno padnou, kdy pak necitelný vozka nutí koně bitím k povstání. Sívá se, že kůň za těchto okolností při marných pokusech povstati utrpí úraz. Tomu možno předejiti, hodí-li se vstávajícímu koni pod nohy příkrývka, která zabrání nebezpečnému klouzání.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Hospodářský paradox.

Amerika ničí přebytky. Podle zprávy, kterou vydal americký obchodní úřad ve Washingtonu, bylo „z hospodářských důvodů a aby se zabránilo poklesu cen“ zničeno v Brazílii letos v březnu 7.750.000 p. tůň kávy, ve Spojených státech v lednu a březnu 6.200 000 vepřů, 2 mil. tun kukuřice. V Los Angeles bylo denně vylito do moře přes 200 000 litrů mléka. Aby se zabránilo poklesu ceny másla, putovalo v prvních třech měsících 1935 ne méně než 600.000 krav do pohodnic. Z podobných důvodů shnily, na Fl. ridě zralé jahody na ploše 10.000 hektaru na kalifornském pobřeží bylo vhozeno do moře 1 1/2 milionu pomerančů. V Kanadě spálili jen letos v červenci — 30 000 tun kukuřice. Jak oznamuje obchodní úřad ve Washingtonu, pomýšlí se v příštích měsících na „daší opatření“.

Kolik novin vydává se na světě.

Je vypočteno, že na celém světě vydává se asi 12.860 denních novin. Nejvíce denních listů tiskne se v Evropě, a to 8.650. Na Evropu připadají tedy dvě třetiny deníků na světě. Ve Spojených státech vydává se 2 160 deníků, v Asii 1.640, v Australii 200, v Africe 210, z toho pak v Egyptě 73. Národy obývající střední a východní Afriku ve většině případů nemají žádných novin a proto vůbec nevědí, co se děje ve světě.

Kolébku žurnalistiky je Čína. První deník začal vycházeti v Číně. Nazýval se „P. iping Bao“ a tiskl se nejprve na žlutém hedvábí. Tyto noviny jsou vydávány do dneška /přes 1200 let/.

Ačkoli v Číně vzniklo novinářství, nezaujímá tento stát nyní dokonce ani v Asii prvního místa mezi zeměmi, kde se vydává největší počet listů. Na prvním místě je Japonsko, kde se vydává 1.013 denních listů, a v celé Asii 1.640.

Zemí s nejmladším novinářstvím jest Albanie. Tam jsou vydávány pouze dva deníky, s jejichž vznikem se začalo teprve v r. 1929.

Je zajímavo všimnouti si, na kolik obyvatelů v různých zemích připadne jeden denní list. V tom směru první místo zaujímá Švýcarsko, kde jeden deník připadá na 8.000 obyvatelů. Pak následuje Německo, kde vychází 40 procent všech novin v Evropě, ale kde jeden list připadá na 30.000 čtenářů. V Anglii připadá jeden denní list na 107.000 čtenářů.

Jižní Amerika převyšuje Severní Ameriku v tomto směru. V Argentině jeden denní list připadá na každých 53.000 obyvatelů, ve Spojených státech na 61.000 obyvatelů. V samotném Buenos Aires vydává se 37 denních listů, téměř ve všech světových řečech. Anglický list „Daily Mail“ má největší čtenářskou obec, neboť je vydáván ve dvou milionech výtisků.

Sté výročí Andrewa Carnegieho a knihovny.

25. listopadu 1935 bylo tomu 100 let, co se narodil v chudé chatě tkalce v Dunfermline ve Skotsku Andrew Carnegie, tvůrce knihoven v celém anglosaském světě.

„American Library Association“, největší svaz knihovníků a knihoven, vyzvala všechny knihovny a též i ty, které nejsou podporovány z nadace Carnegieho, aby se těchto oslav, které se konají pod heslem „100 let knihovnického pokroku“, zúčastnily.

V době, kdy se Carnegie narodil, bylo jen několik knihoven, a to ještě roztroušených knihoven školních a tak zv. okružních, z nichž jenom jediná dětská knihovna, založená r. 1835 ve státě Massachusetts, půjčovala knihy bezplatně. Roku 1876 byla založena American Library Association a v té době bylo již v USA a v Kanadě 300 lidových knihoven a dnes — je jich více než 6000. Carnegie projevil po první zájem o knihovny r. 1887, kdy daroval svému rodnému městu knihovnu, v r. 1890 daroval další knihovnu městu Allegheny City, Pennsylvania, kteréžto město stalo se jeho prvním domovem v Americe, a o 5 let později daroval knihovnu městu Pittsburghu. V roce 1917 činily dary dol. 65.000 000. Ale nebyla tím jeho knihovnická činnost vyčerpána. S jeho pomocí vybudováno bylo na 3000 knihoven nejen v Americe, ale i v jiných státech, a tento opravdový přítel kultury umožnil přístup ke knize více než 35.000.000 čtenářů. Proto také oslavy A. Carnegieho se konají s heslem „100 let knihovnického pokroku“.

Osud královen krásy.

Jistý americký časopis sestavil tuto statistiku o osudech královen krásy: z 20 děvčat, která v posledních letech zvítězila v soutěžích krásy, 3 spáchaly sebevraždu, 2 padly za obětí atentátům, 6 se dostalo na šikmou plochu a ztratily se v nočním polosvětě, 6 žije — podle jejich přiznání — v nuzných poměrech a musí se živit prací svých rukou. Jsou zaměstnány v obchodech jako prodavačky nebo manekýnky, příp. v kancelářích. Jen třem se podařilo dosáhnouti vytouženého výhodného sňatku, o kterém všechny ve svých dívčích snech snývaly. Jak americký časopis v závěru své zprávy správně poznamenává, je již největší čas, aby komedie s královnami krásy konečně již ustala.

Veselý koutek.

Neohrabanost.

Jednou jsem vzal svého přítele Alexeje s sebou do společnosti, ale přísahám, že už to vickrát neudělám. U stolu jsme seděli vedle sebe a já slyšel, jak povídá ke své partnerce: „Milostivá, trochu jste se v obličejí umazala“.

Na to odpověděla zmíněná dáma ostrým tónem: „Děkuji, pane, já vím, že mám pihy!“.

„Promiňte,“ řekl Alexej, chtěje napravit svou neomalenost, „já se vám za svou netaktnost omluvím, ale až později, mezi čtyřma očima! —“

Ještě ostřejším tónem odpověděla dáma: „Chcete si snad tropit hloupé žerty z mého skleněného oka, vy hrubiáne?“

Tu se Alexej celý nešťastný obrátil ke mně a před celou společností se mě zeptal: „Proč-ím tě, mám tu dámu vyzvat k tanci, nebo má dřevěnou nohu?“

Střídmost.

Pan profesor mluvil proti alkoholu. „Vezměte na příklad osla“, pravil. „Kdybyste před něho postavili sud vody a sud piva, co myslíte, čeho že by se napil?“

Hlas z obecenstva: „Vody!“

Profesor: „Velmi správně, pane! Napil by se vody a proč?“

Hlas z obecenstva: „Inu, osel!“

Hrozba.

Bumlákovští potřebovali novou stříkačku a dali si proto natisknout prosebný oběžník, který rozesílali občanům. V oběžníku stálo:

„Vaše blahorodí! Za účelem zakoupení nové stříkačky prosíme zdvořile o peněžitou podporu, jelikož bychom byli jinak nuceni uspořádati koncert...“

Informace.

— Poslyšte, pane, to jsou tamhle ruiny větrného mlýna?

— Ano, mlýn je již odstraněn, ale vítr tam zůstal.

Skotská.

Angličan a Skot si povídají o kouření.

„Já kouřím jen z dýmky,“ říká Angličan.

„Já kouřím zas doutníky — je to lacinější.“

„Jak je to možné, vždyť dýmka je mnohem lacinější!“

„Ale kdepak,“ odpověděl Skot, „doutníky mně sem a tam nabízejí — ale fajfku nikdy.“

Tržní zprávy.

CHMEL.

Žatec, 29. listopadu.

Na žateckém trhu chmelném pokračovalo se v uplynulém týdnu v klidném výkupu chmele nové sklizně. Cenový rámeček všech jakostí žateckého

chmele sklizně 1935 jest nezměněný a pohybuje se od

Kč 1.300.-- až 1600.-- za 50 kg.

Několik menších položek chmele p dařilo se obchodu koupiti i pod nejnižší cenový záznam.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

—o—

OBILÍ.

Záznam Rovenské obilní bursy 6.XII. 1935.

	Zl.	11.75—	11.25	za 100kg
Žito dvorské				
různé	„	10.50—	10.75	„ „
Pšenice dvorská	„	16.00—	16.25	„ „
obyč.	„	—	—	„ „
Ječmen pivovarský	„	12.25—	12.50	„ „
na kroupy	„	—	—	„ „
Oves jedn. druhu	„	12.25—	12.50	„ „
sbíraný	„	—	—	„ „
Mouka žitná I. 55°.	„	17.75—	18.00	„ „
„ I. 65°.	„	13.00—	13.50	„ „
Mouka pšen. I. 40°.	„	28.00—	29.00	„ „
„ I. 55°.	„	25.00—	26.00	„ „
Otruby žitné	„	7.00—	7.25	„ „
pšeničné	„	7.50—	8.00	„ „
ječné	„	7.25—	7.50	„ „
Kroupy ječné (pencak)	„	—	—	„ „
Řepák	„	—	—	„ „
Hrách	„	19.00—	20.00	„ „
Fasole	„	—	—	„ „
Vikev	„	17.50—	18.00	„ „
Jetel červený	„	—	—	„ „

Záznam 6.XII. soukromého obchodu—zač kupuje.

	zl.	1.80	za 1 pud (16.38 kg)
Žito	„	2.60	„
Pšenice	„	1.75	„
Ječmen	„	1.80	„
Oves	„	—	„
Hřečka	„	—	„
Proso	„	—	„
Řepák	„	6.50	„
Hrách	„	—	„
Fasole	„	—	„
Mák	„	9.00	„
Jetel	„	85.00	„

Získal jsem nového předplatitele?

— A sám jsem zapravil předplatné za „HLAS VOLYNĚ“ na příští půlletí?

Následkem odjezdu,

prodá se zařízení kovářské dílny

A. Urbanová p. Kwasiłow-Czeski.

Stepan Michajlovič Pavlov,

absolvent státního polského gymnasia, učitelského semináře, kursů obchodních a družstevních nabízí své služby jako

domácí učitel.

Pro informace o velmi skromných podmínkách obraťte se na:

S. M. Pawłow, poczta Dzibulki, pow. Żółkiew.

V majetku Korostova, u s. t. ž. dráhy
Iwaczków

prodává se lacino:

5 dojných krav, 6 stelných jalůvek 3 letých,
10 telat ve věku od 1½ do ½ roku a 2
býci holandské račy.

Tamtéž je na prodej 6 polokrevných
hříbat 1½ letých anglické a arabské krve s
vysvědčením.

Prohlížení možno každodenně. Informace
telefonem Korostova N. 2. Pošta v místě.

LATARKI BATERJE ŻARÓWKI

Celé Volyni jsou známa

nejchutnější piva

z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru—„SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je

PIVO

= pivovaru „Kvasilov“: =

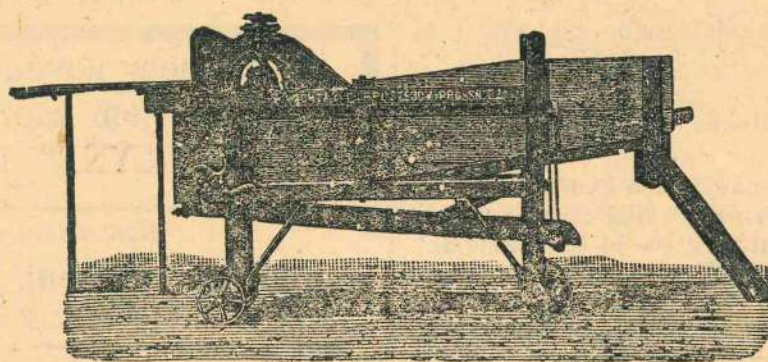
„SALVATOR“, „EXPORT“

„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

Sklady hospodářských a mlýnských strojů

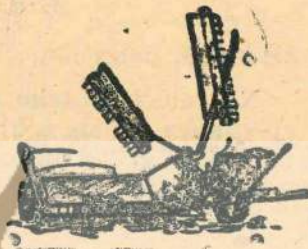
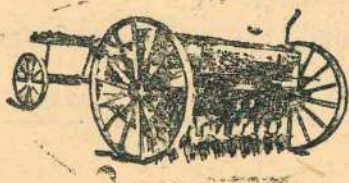
BRATŘI POSPÍŠILOVÉ

v ZDOLBUNOVĚ a filiálka v LUBLINĚ

Vyprodáváme za značně nízké ceny

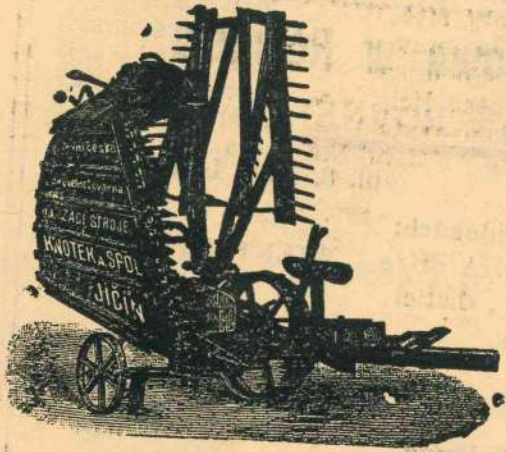
veškeré zásoby strojů, nalézající se
na skladech světoznámých českých
továren WICHTERLE & KOVÁŘÍK
v Prostějově a UNION v Českých Bu-
dějovicích.

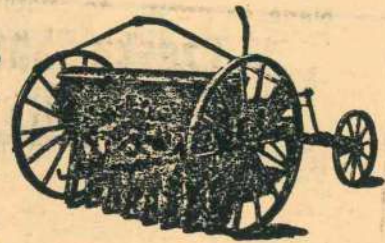
DOKU

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

Velmi důležité pro ty,
kteří si přejí mít dobrý
český stroj za velmi nízkou
— likvidační cenu.

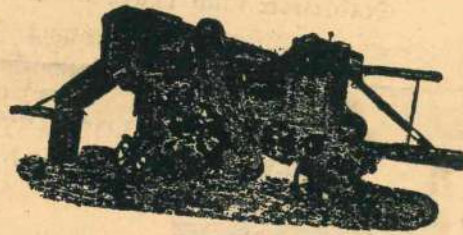

Následkem likvidace skladu — vyprodáváme!!

Prima české stroje
úplně nové, rovněž i zánovní,
vyprodáváme pokud zásoby stačí za
KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf Jozef a spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster
své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků
Žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

ul. 3. Máje 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B Ä CHER“. a také UNIA dřívě „WIENZKY“
Řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čistící
mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, máslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „U N I K U M“ nebo trybkový „P A T R I A“
různých velikostí i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

Nabízíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR

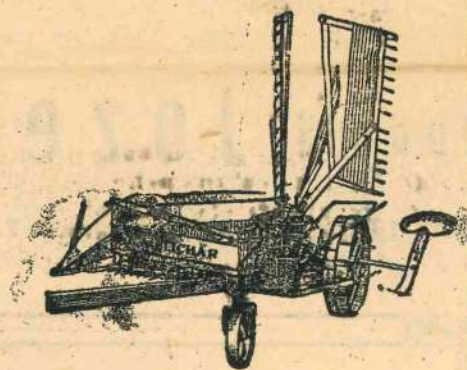
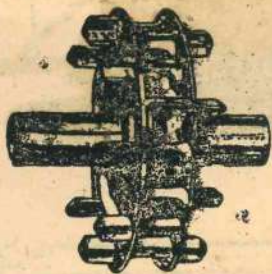
Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LAZNÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saletra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
w Polsce. Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Równě jest dodati Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, ul. Piłsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Równě, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

Žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor V. Perný.

